

Igehirdetés. Elhangzott a Tatai Református Gyülekezetben. 2016. február 28-án.

Kezdő ének: 95. zsoltár 1. verse

Főének: 236. dicséret mind a 7 verse

Ének prédikáció előtt: 95. zsoltár 4. verse (24)

Textus: Máté evangéliuma 15. rész 19-20a. verse: „Mert a szívből származnak a gonosz gondolatok, gyilkosságok, házasságtörések, paráznaságok, lopások, hamis tanúskodások és istenkáromlások. Ezek teszik tisztátalanná az embert.”

Kedves Testvéreim!

A felolvasott evangéliumi történet két külön világ találkozását mutatja be nekünk. Ott van Jézus, aki friss és új gondolatokat hozott el, és ott vannak az írástudók, akik ragaszkodtak a hagyományaikhoz, és akik hajlandók voltak egészen Jeruzsálemtől elutazni Galileába, csak hogy ezt a tévelygő tanítót meggyőzhessék. Két külön világ találkozott itt. Az egyik, amelyik azt mondta, hogy semmit sem hajlandó engedni őseik hagyományából, a másik, amelyik azt mondta, hogyha Isten minket valamire megtanított, akkor abból nem szabad engedni. Jézus arra helyezi a hangsúlyt, hogy Isten szava minden körülményben felülírja az emberek érzéseit és gondolatait, az írástudók pedig azt mondták, hogy az ő Isten-értelmezésük az egyedül jó. Jézus Isten hatalmából indult ki, és így magyarázta az emberi életet, az írástudók pedig emberi gondolatokat vetítettek ki Istenre.

Két külön világ találkozott itt ebben a történetben, és két külön világ találkozik minden egyes istentiszteleten. Jövünk mi is a saját életünk terheivel, vagy örömeivel, jövünk azzal, hogy emberek vagyunk, hogy küzdelmeink vannak és találkozunk valami egészen friss és megújító Isteni gondolattal. Nem azért járunk istentiszteletre, mert az kötelező. Nem azért, mert így szoktuk meg. Azért jövünk, hogy találkozzunk azzal az egészen más világgal, Isten üdítő üzenetével. Ez a felüdülés pedig olyan, mint amikor meleg napon, kemény munka után végre lefűrödhethetünk és tisztának, egészen megújultnak érezzük magunkat. Jézus, aki ezt az egészen más világot képviseli, ebben a felolvasott történetben erről a megtisztulási lehetőségről beszél.

Természetesen tudom jól, hogy Jézus szavaiban sehol nem jelent meg a tisztaság, csak a tisztátalanság. Tudom, hogy meg sem említette azt, hogy miért jó tisztának lenni. De azt is tudom, hogy Jézus soha nem azért beszélt valami rosszról, hogy azt erősítse meg, hanem azért, hogy a jó, a helyes erősödjön meg a lelkünkben. Mai istentiszteletünkön olyan utat járunk végig, ahol először megnézzük életünk nem tiszta dolgait, hogy aztán azokat Isten elé helyezve, megtisztulva mehessünk haza.

Az első, amit komolyan kell vennünk, hogy mi nem vagyunk tiszták. Az elmúlt heti presbiteri bibliaóránkon az imádság volt a téma, ahol előkerült a farizeus és a vámszedő imádsága is. Bement a templomba két ember. Az egyik egy farizeus volt, aki hálát adott Istennek, hogy ő nem olyan, mint a többi ember. Nem gonosz, nem rossz, sőt rengeteg jót is tesz, hiszen imádkozik, adományt ad, Istennek is megfizeti az egyházadót, ő a példakép. A másik pedig egy vámszedő volt, aki még csak a szemét sem merte az égre emelni és ezt mondta: Uram, légy irgalmas, nekem, bűnösnek. Jézus azt mondta, hogy a vámszedő ment megigazulva haza, nem a farizeus.

Mit kell tehát tudnunk a tisztaságról? Azt, hogy annak mércéje: Isten. Ha pedig így nézem meg a saját életemet is, akkor nincsen semmi, amivel dicsekedhetnék. Emberként gondolkodom, emberi érzéseim vannak, persze, hogy nem lehetek olyan, mint Isten. Ez azonban nem jogosít fel engem arra, hogy sötét, nem tiszta érzéseim, gondolataim legyenek. A bűnesetben ugyanis megmaradt valami az embernek. Ez pedig az, hogy tudja mi a jó és mi a rossz. Az ember tudja, vagyis meg tudja ítélni azt is, hogy mi a jó. Érezzük ezt, amikor a lelkiismeretünk jelez, amikor tudjuk egy tettünkről, hogy egyáltalán nem lesz jó a végeredménye. Milyen különleges ajándéka ez is az Örökkévalónak. Igaz, hogy szinte mindig a rossz irányába húznak engem az érzéseim, de tudhatom, hogy mi a jó. Nem hivatkozhatom tehát arra, hogy bűnös emberként nem is lehetek tisztában azzal, hogy mi a helyes.

Jézus azonban itt azt mondta, hogy nem az a jó, ami az én lelkemből előjön. Hiába szépítem a dolgot, amit itt Jézus felsorolt, az mind igaz rám is. Pedig megmondom őszintén, hogy sokszor elolvastam Jézus szavait és minden egyes alkalommal nagyon tiltakoztam. Ez olyan felsorolás, amit soha életemben nem követtem el. Tiszta lelkiismerettel tiltakozom az ellen, hogy engem bárki is hazugnak, rablónak, gyilkosnak vagy házasságtörőnek nevezzen. Na persze azért előfordult, hogy kisebb dolgokat gyerekkoromban elcsentem, de az már régen volt. Olyan is volt, hogy néhány dologban nem az igazat mondtam el, hanem megtartottam magamnak információkat. De hát ez sem túl gyakori. Alig-alig fordul elő velem, hogy rosszat gondoljak az emberekről. Szinte soha nem haragszom senkire. Alig-alig jut eszembe bármi, ami csábítana. Minden további nélkül mondhatom, hogy Jézus felsorolása nem igaz rám nézve. Nem ezek az első gondolatok, sőt sokadik gondolatok is, amikor Jézus felsorolásával találkozunk?

Igehirdetés. Elhangzott a Tatai Református Gyülekezetben. 2016. február 28-án.

Csakhogya mit is mondott Jézus? Vizsgáljuk csak meg azt, ami a háttérben van! Ő nem a tettekről beszélt itt. Nem azt mondta, hogy az életem attól lesz tisztátalan, vagyis mocskos, más szóval mondhatom, hogy erkölcs-telen, hogyha megteszek valamit. Jézus pontosan azt vázolja fel, hogy ami a szívemben előfordul, az már súlyos baj. Nem azt mondta Jézus, hogy aki a gyilkosságra gondol, és aki el is követi az ugyanolyan megítélésben részesül a társadalomban. A Mester azt mondta, hogy Ő előtte nincsen különbség a megszületett érzés és az elkövetett tett között.

Nyugodtan mondhatjuk, hogy ennek így semmi értelme nincsen, attól még Jézus ezt tanítja. Nyugodtan mondhatjuk azt is, hogy ezt mi nem tudjuk megtartani, mert attól még a Megváltó ezt adta élénk. Nem azt mondta, hogy akinek a szívében előfordul egy-egy ilyen gondolat, az nem jut be a mennybe. Jézus csak arra akarja felhívni a figyelmet, hogy nincsen tiszta ember. Bármennyire nehéz is szembesülnöm vele, de ki kell mondanom, hogy a szívemben, vagy ahogyan ma mondjuk, tudat alatt, ne követtem volna el mindegyiket a felsorolásból. Nem tudatosan, nem szándékosan, nem előre kitervelten, de előjött valahol mélyen bennem már minden, amit itt Jézus felsorol. A Megváltó tényként közli velünk, hogy nincsen tiszta ember, nincsen tökéletes ember. Hiába igyekszem a lehető legnagyobb erővel, akkor sem tiszta a lelkem.

Ezzel pedig nem egyszerű szembesülni. Hadd éljek egy hasonlattal. Olyan érzés ez, mint amikor szembe-sülök a fizikai korlátaimmal. Mostanában elég sokat focizok gimnazistákkal, és nagyon sokáig annak örültem, hogy még fel tudom venni velük a versenyt. Aztán néhány alkalommal kénytelen voltam azzal szembesülni, hogy bizony az a többlet 25 év nagyon sokat számít. Ők magasabbak is, gyorsabbak is, bármennyire szeretnék ugyanolyan szinten focizni, mint gimnazista koromban, az nem fog sikerülni. Igenis megrendítő volt ez a fel- ismerés. Fizikailag nézve már nem vagyok gimnazista, az eltelt idő nyomot hagyott rajtam.

Mit is jelent akkor ez a felismerés lelkileg nézve? Hiába szeretnék én mindent úgy megtenni, ahogyan Jézus kéri, a bűn nyomot hagyott rajtam. Hiába akarom, sőt tudatosan hiába sikerül is mindent megtennem azért, hogy Krisztus útján járjak, sajnos a lelkem mélyén, a tudatom alatt működnek azok a reflexek, amiket a bűn irányít. Azt pedig mindnyájan tudjuk, hogy csak egy töredéke az életnek az, amit a tudatosság irányít. Csak egy picit százalék az, ahol megjelenik mindaz, ami akár a Krisztust-követő hitünkben fakadóan önerőből határoz meg minket. Sokkal nagyobb a tudattalan, vagy ahogyan Jézus mondta, a szívemből származó gondolat.

Készülés közben az interneten rákerestem arra, hogy milyen a tudatalatti aránya az életünkben. Megdöb- benve tapasztaltam, hogy mennyiféle megoldási lehetőséget kínál az internet világa. A legkülönbébb lelki és szellemi irányzatok megoldási javaslatai kerültek elő arra nézve, hogy miként tudom a tudat alatt lévő dolgokat irányításom alá venni. Kedves Testvéreim! Jézus szavai szerint nem az a kérdés, hogy mit sikerül nekem az irányításom alá venni. Ha csak a legkisebb rész is megmarad, amit nem tudok irányítani, már pedig minden törekvésem ellenére is 85% fölött marad az, amit nem tudok saját kezembe venni, akkor minden törekvésem hiábavaló, mert a szívemből fognak előjönni mindazok, amiket Jézus leírt, a mélyből jönnek elő a gonosz gondolatok.

Akkor itt be is fejezhetjük és kimondhatjuk, hogy hiába minden? Hiába minden törekvés, hogy irányítsam az életemet, nincsen tisztaság? Hogyne lenne. Jézussal együtt enyém lehet a megtisztulás. Nem a tudatosítás útja vezet a megoldás felé, hanem a megtisztulásé. Milyen óriási a különbség. A tudatosítás az én feladatom, az én munkám, a megtisztulás soha nem lehet az enyém. Ahogyan nem tudok tisztálkodni fizikailag sem külső segítség nélkül, a víz és a szappan nélkül, úgy nem tud a lelkem sem megtisztulni külső segítség nélkül. Nekem ugyan nem megy saját erőből, de megy Jézus erejével.

Jézus jelenléte az életünkben ugyanis azt jelenti, hogy van megoldás. Az Ő tanítása azt mutatja, hogy van lehetőség tisztán élni. Nem azzal fejezte be a Megváltó, hogy akkor ezt vegyétek tudomásul, hogy ilyen az ember. Jézus közölt valami tényt, hogy az ember szívéből, életének rejtett részeiből jönnek elő a tisztátalan gondolatok. Azonban ennek nem kell így maradnia. Nem kell beletörödnöm abba, hogy milyen vagyok. Nem kell beletörödnöm abba, hogy az életem a rossz irányba halad. Csak el kell fogadnom valamit. Azt, hogy Jézus kereszten kiontott vére a Szentlélek által engem is meg tud tisztítani. A megoldás kész van, egyszerűen oda kell állni és el kell fogadni azt.

Aki ugyanis Jézus szavait komolyan veszi, az nem fog elkeseredni. Számunkra van megoldás. A Megváltó- val együtt megtörténhet a csoda, hogy a szívemből nem a gonosz gondolatok jönnek elő, hanem a szeretet. Kérjük hát mi is Istent, hogy ezt a csodát végezze el bennünk: „Tisztíts meg engem minden bűnömből! És teremts tiszta szívet énbennem, Dolgomat mindig jóra vezéreljed, Az erős lelket újítsd meg bennem, Hogy kedves légyen életem előtted!” (51. zsoltár 5. vsz.)

Amen!

Záró ének: 425. dicséret mind a 4 verse